

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 4T/27/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119011157
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martin Floriš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2119011157.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Mgr. Martinom Florišom PhD., v trestnej veci proti obžalovanej K. Q., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona (v znení do 31.12.2019), na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05.01.2021, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná:

K. Q. nar. XX.XX.XXXX v X.,
trvale bytom T.,
adresa na doručovanie: K. úrad T.,
K. námestie 2, XXX XX T. <<https://www.google.com/maps/search/Mierov%C3%A9+n%C3%A1mestie+2,+91101+Tren%C4%8D%C3%ADn?entry=gmail&source=g>>
t.č.: ÚVTOS Q.,

sa uznáva za vinnú, že

v období od mesiaca február 2015 až do vydania trestného rozkazu OS Trnava sp. zn.: 4T/27/2019 zo dňa 07.05.2019 v Hrnčiarovciach nad Parnou a ani na iných miestach na území Slovenskej republiky úmyselne riadne a včas neplatila výživne na svojho syna K. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom u starých rodičov S. a W. Q. v HW., VX., i keď jej vyživovacia povinnosť vyplývala priamo zo Zákona o rodine a výška vyživovacej povinnosti jej bola určená aj rozsudkom Okresného sudu Trnava zo dna 09.09.2014, sp. zn. 17P/65/2013-31, právoplatným dňa 03.10.2014 a to tak, že je povinná prispievať na výživu syna K. mesačne sumou 30% zo sumy životného minima na nepľnoleté nezaopatrené dieťa, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám starej matky S. Q. alebo starého otca W. Q., ktorým bol maloletý K. Q. zverený do náhradnej osobnej starostlivosti, a hoci si obžalovaná K. Q. bola vedomá tejto vyživovacej povinnosti voči svojmu synovi K., neprejavila dostatočnú snahu nájsť a udržať si stále zamestnanie a zabezpečiť si pravidelný zdroj príjmov, z ktorého by mohla výživne uhrádzať, pričom na výživu svojho syna K. prispela len v mesiacoch jún 2018 až október 2018 a v mesiacoch december 2018 až február 2019 po 5,-€ mesačne, čím jej za obdobie od mesiaca február 2015 až do mesiaca apríl 2019 (vrátane) vznikol dlh na výživnom voči synovi v celkovej výške najmenej 1.332,33-€,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnila zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

čím spáchala

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona (v znení do 31.12.2019)

a za sa odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) a h) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 42 ods. 1 a 2 Tr. zák., na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaná na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods.2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd r u š í výrok o treste odňatia slobody :
1) vo výmere 4/ štyri/ mesiace „nepodmienečne“ so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, ktorý bol obžalovanej uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín, sp. zn.0T/118/2020 zo dňa 09.09.2020, právoplatným dňa 09.09.2020, podľa § 212 ods.1 písm. g) Trestného zákona,

2) vo výmere 1/ jeden/ rok a 6 mesiacov „nepodmienečne“, ktorý bol obžalovanej uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 2T/90/2020 zo dňa 30.09.2020, právoplatným dňa 07.11.2020, podľa § 212 ods.2 písm. g) Trestného zákona,

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zákona výrok o uložení ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou z trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 2T/90/2020 zostáva nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Výrok o vine

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal na Okresný súd Trnava dňa 06.05.2019 pod sp. zn. 2Pv 482/18/2207-17 obžalobu na (aktuálne) obžalovanú K. Q., nar.: XX.XX.XXXX, t.č.: ÚVTOS Levoča na skutkom a právnom základe uvedenom v texte obžaloby.

Po prednese obžaloby prokurátorom na hlavnom pojednávaní bola obžalovaná K. Q. poučená, že môže ku skutku, ktorý je jej kladený za vinu, urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Po tomto poučení, ako aj po poučení o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b/ alebo c/ Trestného poriadku, a to v rozsahu podľa § 257 ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, obžalovaná vyhlásila, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 06.05.2019 sp. zn. 2Pv 482/18//2207-17.

Prijatie vyhlásenia obžalovaného o vine

Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., pričom na položené otázky obžalovaná K. Q. odpovedala „áno“. Prokurátor na hlavnom pojednávaní navrhol prijať vyhlásenie obžalovanej o vine. Po takomto zistení súd prijal vyhlásenie obžalovanej o uznaní viny zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, keďže nezistil prekážky, ktoré by bránili takému postupu, teda vyhlásenie podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovanej s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykoná k výrokom o treste a prípadne ochrannom opatrení (výrok o škode v danom prípade nebol na mieste, keď nedoplatok na výživnom nespĺňa pojmové znaky škody a nie je možné zaviazat' obžalovanú na úhradu nedoplatku postupom podľa § 287 ods. 1 Tr. por.).

V tejto súvislosti súd poukazuje na ustálenú judikatúru formulovanú NS SR (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2016, sp. zn. 2 Tdo 65/2015, publikovaný aj pod R 11/2017), v zmysle ktorej obdobie medzi vydaním trestného rozkazu a jeho doručením obvinenej je pri trestnom čine zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona, ak obvinená v páchaní tohto činu pokračuje, v zmysle § 122 ods. 13 Trestného zákona a § 353 ods. 8 Trestného poriadku súčasťou skutku, pre ktorý bol trestný rozkaz vydaný.

K tomu súd dodáva a sumarizuje, že účinky vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku má trestný rozkaz zjavne len k obdobiu, za ktoré je obžalovaná uznávaná za vinnú v trestom rozkaze, resp. v zmysle vyššie uvedeného aj za obdobie do doručenia trestného rozkazu obžalovanej, rozhodne nie po tomto dátume.

Vo vzťahu k výroku o treste

V predmetnej veci boli vykonané nasledovné dôkazy:

- Výsluch obžalovanej,
- lustrácie RT
- lustrácie GP 2
- TR OS Trenčín, sp. zn. 0T/118/2020
- TR OS Trenčín, sp. zn. 2T/90/2020
- lustrácia SP na poškod.
- ostatný spisový materiál

Obžalovaná spáchanie skutku priznala a oľutovala.

V prípade obžalovanej prichádzala do úvahy poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona (priznala sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovala). V tejto súvislosti je potrebné poukázať na ustálenú judikatúru, napr. uznesenie KS v Trenčíne, sp. zn.: 23To/72/2018 zo dňa 09. 07. 2018, v zmysle ktorého :

„Ku skutočnosti, že na hlavnom pojednávaní bolo súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine, súd môže (resp. musí) pri rozhodovaní o treste prihliadnuť najmä jedným z troch nasledovných spôsobov, pričom ich kumulácia neprichádza do úvahy.

1) Na predmetné „vyhlásenie“ bude súd prihliadať ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., pretože obžalovaný významne napomohol súdu na hlavnom pojednávaní pri rozhodovaní o vine (dokazovanie k výroku o vine sa nevykonáva, výrok o vine nemožno napadnúť odvolaním).

2) Ďalej môže súd v zhode so Stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27. júna 2017 uverejnené pod č. 44/2017 na predmetné „vyhlásenie“ prihliadnuť ako na okolnosť odôvodňujúcu mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods.4 Tr. zák. per analógiám tak, ako je tomu v konaní o dohode o vine a treste(...).

3) Napokon môže súd pri rozhodovaní o treste na predmetné „vyhlásenie“ prihliadnuť ako na jednu z viacerých okolností odôvodňujúcich mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. z dôvodu neprímeranej prísnosti použitia trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom. Súdy samozrejme nemajú ľubovôľu pri výbere jedného z vyššie uvedených postupov pri rozhodovaní o treste. Použitie jednej z vyššie uvedených troch variant (pričom posledná je najpriaznivejšia) je podmienené dodržaním zásad pre ukládanie trestov podľa § 34 Tr. zák. To najmä znamená, že výberom jednej z týchto variant nebude narušený ani záujem ochrany spoločnosti ani záujem na výchove páchatela. Tu má senát odvolacieho súdu na mysli najmä variant 2) a 3) o mimoriadnom znížení trestu.“

Z tohto titulu pre konajúci súd zvolil druhú načrtnutú možnosť, keďže po prijatom vyhlásení o vine obžalovanej postupoval podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analógiám.

V prípade priťažujúcich okolností, súd považoval za preukázanú existenciu priťažujúcich okolností v zmysle § 37 m) Trest. zák. (bola už za trestný čin odsúdená), pričom na odsúdenie je potrebné prihliadať aj vzhľadom na fakt, že obžalovaná spáchala pred daným skutkom viacero trestných činov, pričom bola v minulosti odsúdená aj za prečin zanedbania povinnej výživy (záznam č. 7 a 10 v RT).

Vzhľadom na fakt, že v prípade odsúdenia prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu trestným rozkazom OS Trenčín, sp. zn.: 0T/118/2020 zo dňa 09.09.2020, právoplatným dňa 09.09.2020 a odsúdeniu trestným rozkazom OS Trenčín, sp. zn.: 2T/90/2020 zo dňa 30.09.2020, právoplatným dňa 07.11.2020, súd analyzoval aj tieto konania. Vzhľadom na uvedené bolo nevyhnutné ukladať jeden súhrnný trest za všetky trestné činy, nakoľko tieto boli spáchané v súbehu a teda súd považoval za preukázanú existenciu priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. h) Trest. zák. (obžalovaná

spáchala viac trestných činov). V zmysle § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona súd konšatoval prevažujúci pomer priťažujúcich okolností.

Výmera základnej trestnej sadzby pre obžalovanú bola v mesiacoch :

1) 12 - 60 mesiacov (základná sadzba).

2) 28 - 60 mesiacov (sadzba po aplikácii § 38 ods. 2 a 4 Tr. zák., zároveň aj za splnenia podmienok podľa § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., resp. 41 ods. 1 Tr. zák.).

3) 18 mesiacov a 20 dní - 60 mesiacov (sadzba po aplikácii § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák.) - finálna sadzba pre obž. Q.; uložený trest však nemôže byť miernejší ako 18 mesiacov + 4 mesiace - spolu 22 mesiacov - § 42 ods. 2 Tr. zák.).

V rámci takto určenej trestnej sadzby súd prihliadol na okolnosti spáchaného skutku, ako aj okolnosti na strane páchatelky. Obžalovaná má aktuálne 15 záznamov v registri trestov, pričom niektoré z nich sú zahladené (spravidla tie časovo spáchané ako najskoršie v poradí). Obžalovaná pácha najmä majetkovú trestnú činnosť, vysokú prevalenciu majú odsúdenia za prečin krádeže. V prípade odsúdenie 1-13 v RT zjavne neprichádza do úvahy uloženie spoločného resp. súhrnného trestu, pričom tieto tresty boli vykonané predspáchaním skutku. Ako záznam „16“ súd označil túto vec, vedenú pod sp. zn.: 4T/27/2019 a keďže ide v prípade odsúdení 14 a 15 za odsúdenia za prečin krádeže, nie je možné uvažovať o spoločnom treste, keďže nemôže ísť o čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, preto súd v tabuľke neuvádza vznesenie obvinenia obžalovanej Lukačovičovej v týchto trestných veciach.

Poradie ods. v RT Spisová značka Doručenie TR (v Dátum spáchania skutku

14 0T/118/2020 09.09.2020 06.09.2020

15 2T/90/2020 29.10.2020 06.04.2020

16 4T/27/2019 ----- 07.05.2019

Z obsahu spisu 4T/27/2019 bolo zistené, že na základe včas podaného odporu OP Trnava, súd nedoručoval trestný rozkaz obžalovanej opakovane a nariadil termín HP, nakoľko doručovanie trestného rozkazu napadnutého odporom OP Trnava strádala zmysel, (aj) z tohto ale vyplýva, že skutok v tejto veci je spáchaný v súbehu so skutkami 14 a 15 v RT, pričom ale je potrebné dodať, že v 15. zázname v RT bol obžalovanej nesprávne uložený trest, keď jej mal byť uložený 1 súhrnný trest a zrušený výrok o treste z konania vedeného pod č. 14 v RT. Keďže ale obe odsúdenia spĺňajú pojmové znaky súbehu s touto trestnou vecou, možno túto vady sanovať v tomto trestnom konaní a obžalovanej uložiť zákonný súhrnný trest.

S poukazom na uvedené, súd uložil obžalovanej súhrnný trest vo výmere 2 roky, vyšší trest ako bol uložený v zrušovaných trestných veciach a zároveň trest primeraný za spáchania de facto 3 trestných činov; 2 x krádeže a 1 x zanedbania povinnej výživy, na výkon ktorého obžalovanú zaradil do ÚVTOS so stredným stupňom stráženia, keďže bola v posledných 10 rokoch vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody. Táto výmera je pomerne mierna vzhľadom k okolnostiam a reflektuje aj fakt, že obžalovaná žila bezdomoveckým spôsobom života, živila sa drobnými krádežami a v kontexte s posudzovanou trestnou vecou (zanedbaním povinnej výživy) nehrozí opakovaná špeciálna recidíva (syn obžalovanej je plnoletý a vyživovacia povinnosť obžalovanej k jeho osobe netrvá). Uložený trest je podľa názoru súdu dostatočný, aby obžalovanú odradil od budúceho páchania (najmä majetkovej trestnej činnosti) a zároveň, aby negatívne ocenil jej vybočenia z hraníc ustanovených zákonom.

S ohľadom na trestnú minulosť obžalovanej, jej postoj k plneniu vyživovacej povinnosti na jednej strane, ale aj k okolnostiam konkrétneho prípadu, súd konštatuje, že uloženie trestu v zmysle výrokovej časti možno považovať za dostatočné, primerané a vhodné.

Čo sa týka výroku o ochrannom opatrení, tento nie je uložením súhrnného trestu nijako dotknutý, nakoľko nejde o výrok ktorý by obsahovo nadväzoval na zrušovaný výrok o treste.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie a to do 15 dní od jeho oznámenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorému rozsudok smeruje. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.